

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 71. Joannis Genesii de Sepulveda obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](#)

& sulphurea pluvia: describit etiam Sæc. XVI.
cuncta, quæ extremam hanc calamitatem
sint præcessura. Affirmat in
quarto libro, quod ante Christi adven-
tum hoc incendium sit futurum: dein
leviter tangit quæstionem de tuba, quæ
mortuos sit fuscitura. Denique in
quinto libro de resurrectione agit, re-
jicitque milleniorum fabulam, nec-
non postremum Christi Domini adven-
tum, ceterasque res ad eum pertinen-
tes describens hunc tractatum absolvit,
totumque opus Ecclesiæ Romanæ ju-
dicio, ac censuræ subjicit.

A.C. 1572.

§. LXXI.

Joannis Genesii de Sepulveda obitus.

Alter author erat Joannes Genesius Thuan. l. 54.
Sepulveda Cordubensis, qui ferme Anton. Bibl.
in octogesimo secundo ætatis suæ an- Hispian.
no Salmanticæ, ubi Canonicus erat, Dupin. l. c.
e vivis excessit. Hic vir erat linguæ pag. 115.
Græcæ, ac latinæ, necnon Philosophiæ
scientia clarus, cuius merita Carolus V.
tanti habebat, ut eundem suum Theo-
logum, ac Historiographum nomina-
ret. Ceterum Sepulveda suis opinio-
nibus plus æquo pertinacius inhære-
bat, atque a mitioribus, magisque mo-
deratis sententiis, quæ tamen verum
Theologum maxime decent, plurimum
recessit, prout satis aperte elucet ex diffi-
ciis,

Sæcul XVI. diis, quæ circa Hispanorum crudelitas
A.C. 1572. in Indiis, necnon circa violentias
ibidem patratas cum Bartholomæo de
las Casas fovebat; cum enim hic pro
coercenda ejusmodi licentia Cæsaris o-
pem imploraret, Sepulveda Hispano-
rum agendi rationem tueri aggredieba-
tur, afferens, eam a divinis, humanis-
que legibus, necnon bellî juribus esse
permissam, quam in rem librum con-
scripsit, cui titulus: *De justis belli cau-
sis ab Hispaniae Rege suscepti contra Indos*,
porro cum hunc librum jamjam prælo
paratum haberet, Bartholomæus, nec-
non Segobiensis Episcopus sese hujus
operis editioni opponebant, pluribus
etiam in Hispania consultationibus hac
super re habitis, in quibus decretum,
hanc quæstionem potius ipsam tangere
conscientiam, proin desuper Theologo-
rum quoque sententias esse rogandas:
Hæc gesta fuere Anno reparatæ salutis
millesimo quingentesimo quadragesimo
septimo.

Igitur Theologi Complutenses æque,
ac Salmanticenses in consilium vocati
post crebras altercationes tandem de-
cidebant, quod religionis Christianæ
plurimum intersit, ut Sepulvedæ liber
minime typis vulgaretur, eoquod per-
versam contineret doctrinam: verum
hic Auctor nulla habita hujus sententia-
ra-

ratione librum suum Romam transmisit, ubi clam prælo subjectus est: mox Sæcul. XVI.
A.C. 1572.
 tamen Cæsar hanc agendi rationem indignatus in omnibus suis ditionibus hunc librum divulgari prohibuit, simulque præcepit, ut omnia exemplaria fors in Hispanias delata supprimerentur: nihilominus Sepulveda salvo suo honore haud cedendum ratus petiit, obtinuisse, ut hac super re cum Bartholomæo de las Casas, necnon cum Episcopo Segobiensi disputare posset, quamvis hæc ipsa concertatio nonnisi tertio post anno fuisset habita, præsente Dominico Soto celebri Theologo, qui etiam Carolo V. Imperatori a confessionibus erat. Verum hic idem Princeps, utpote aliis obrutus negotiis, & aliunde bellis longe acrioribus implicitus rem non decidit, ita tamen, ut Hispanorum crudelitates in Indiis potius fuerint toleratæ, quam approbatæ. Ceterum Sepulveda inter Theologicas suas elucubrationes scripsit I. Tres libros de libero arbitrio adversus Lutherum. II. Antapologiam pro Alberto Pio contra Erasmus. III. Theophilum, seu tractatum de modo testimoniandi in criminibus occultis. IV. De veritate Corporis, & Sanguinis Christi in Sacrificio Missæ. V. Commentarium in Cantica Canticorum ex Sancto Ambrosio decerptum. VI. Tres libros

Hist. Eccles. Tom. XLIX, H de

Sæcul. XVI.
A.C. 1572.

de solemnitatibus Nuptiarum, & de dispensationibus. VII. Insuper eluebrabat etiam Historiam Caroli V. Cæfaris præter Paraphrasin latinam in Aristotelis moralia ad Nicomachum, qui tamen posterior liber nondum publicam lucem aspexit.

§. LXXII.

Francisci Balduini fata.

*Sæmarth.
eloge Do.
Gall. l. 2.
Metz Adam
in vita Ju-
r. consult.
Germ.
Miræus in
elog. Belg.
& Script.
l. sæculi.
Dupin. p.
114.*

Tertius ex Scriptoribus Ecclesiasticis erat Franciscus Balduinus Atrebat die prima Januarii Anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo natus. Is erat primi regii Advocati in eadem urbe Filius, qui Lovanii humanioribus literis vacans profundam linguae Græcæ, ac latinæ notitiam assecutus est, postea Jurisprudentiæ studio sese consecrans celebris omnino Jurisconsultus evasit: cum autem a Bergopsomensi Marchione accenseretur, per aliquot annos in Cæfaris aula morari cogebatur, inde vero recedens in Franciam pervenit, ubi arcta amicitia Budæo, Baifio, Carolo Dumulinio, aliisque Doctoribus junctus erat: postquam vero per septem omnino annos Biturgibus jurisprudentiam publice professus erat, Tübingam vocatus ibidem eo munere fungi parabat: ast Dumulinum pariter eo contendere intelligens Argentinæ sub-

stitit,